

NOTA EXPLICATIVA SOBRE L'APLICACIÓ A CATALUNYA DE DETERMINATS ASPECTES DE LA LLEI 27/2013, DE 27 DE DESEMBRE, DE RACIONALITZACIÓ I SOSTENIBILITAT DE L'ADMINISTRACIÓ LOCAL

1. FONAMENTS
2. COMPETÈNCIES:
 - PRÒPIES
 - DELEGADES
 - DISTINTES
3. SERVEIS MÍNIMS OBLIGATORIS
4. COST EFECTIU DELS SERVEIS
5. EMD
6. FUSIÓ DE MUNICIPIS
7. RACIONALITZACIÓ DEL SECTOR PÚBLIC:
 - DA 9
 - CONSORCIS
 - MANCOMUNITATS
 - CONVENIS
8. RÈGIM RETRIBUTIU I LIMITACIONS:
 - CÀRRECS ELECTES
 - PERSONAL EVENTUAL
9. RÈGIM JURÍDIC DELS FUNCIONARIS AMB HABILITACIÓ DE CARÀCTER NACIONAL

1. FONAMENTS

La Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització de l'administració local (LRSAL) es justifica a l'empara de l'article 149.1.18 i 1.14 de la Constitució Espanyola (CE): l'Estat té competència en regular les bases del règim jurídic de les administracions públiques i té competència en matèria d'hisenda general i deute de l'Estat; per tant, té competència en regular les bases del règim jurídic de les administracions locals i la hisenda local. També troba la seva justificació en l'article 135 de la CE quant als principis d'estabilitat pressupostària i la sostenibilitat financera de les administracions públiques.

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC) fixa en l'article 160 la competència exclusiva de la Generalitat per a determinar les competències i les potestats pròpies dels municipis i d'altres ens locals, en els àmbits fixats per l'article 84.

L'article 84 de l'EAC preveu que els governs locals de Catalunya tenen en tot cas competències pròpies sobre un seguit de matèries (que pràcticament s'identificaven en allò que disposava l'antic article 25 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local (LRBRL)), en els termes que determinin les lleis.

L'aplicació de la LRBRL a Catalunya s'ha d'entendre favorable a l'autonomia local i al bloc constitucional de competències. En aquest sentit, d'acord amb la STC 31/2010, de 28 de juny, l'article 84 de l'EAC no desplaça o impedeix l'exercici de la competència estatal en matèria de bases de règim local ex article 149.1.18 CE, de manera que es produeix una superposició entre ambdues previsions, l'estatal bàsica i l'estatutària autonòmica, la qual cosa es tradueix en la vigència del que estableix l'article 84 de l'EAC i de la normativa de desplegament d'aquest amb rang de llei.

L'EAC disposa que la Generalitat és competent, entre d'altres, en els àmbits següent: salut i sanitat: article 162, serveis socials: articles 138 i 166, ensenyament: article 131, consum: article 123.

D'acord amb la Disposició Addicional 3a de LRSAL, Catalunya aplicarà aquesta llei, sens perjudici de la competència exclusiva en règim local assumida per l'article 160 de l'EAC. En el marc de la normativa bàsica de la LRBRL, s'exigeix fer una integració de la LRBRL amb l'EAC i les lleis que el desenvolupen, tenint en compte el sistema institucional propi.

L'article 7.2 de la LRBRL estableix que les competències pròpies dels municipis només poden ser determinades per llei. Tant la llei estatal com la llei autonòmica són atributives de competències pròpies al municipi. Aquest article és concordant amb allò que disposa l'article 25.2 de la LRBRL en tant en quant "*el municipi exercirà en tot cas com a competència pròpia, en els termes de la legislació de l'Estat i de les comunitats autònomes, les matèries següents (...)*". De la mateixa manera, l'apartat 3r d'aquest

article 7 citat disposa que tant l'Estat com la CCAA pot atribuir competències delegades a l'ens local.

En aquests termes, l'article 25 de la LRBRL actua com a garant de l'autonomia municipal. Això és, com a configuració legal mínima del mandat d'autonomia de l'article 137 de la CE. Amb el límit d'aquesta garantia mínima, l'Estat i cada comunitat autònoma (cadascuna dins de les competències que tinguin atribuïdes respectivament) podran optar per una atribució extensiva, si s'escau, de competències als municipis.

L'article 25.2 de la LRBRL no conté un veritable llistat de competències municipals sinó, cosa ben distinta, un llistat de matèries en les quals les lleis (estatals o autonòmiques) han d'atribuir necessàriament competències als municipis. En aquest sentit doncs, ni l'article 25 de LRBRL és una atribució directa de competències municipals ni l'article 84 de l'EAC és una atribució directa de competències municipals. És doncs la llei sectorial catalana la que també, dins de l'àmbit competencial emparat per l'EAC, atribueix competències pròpies i delegades als ens locals.

L'article 25 de la LRBRL "en tot cas", com a norma bàsica d'acord amb el 149.1.18 de la CE, ordena al legislador –estatal i autonòmic, sense distinció- que atorgui competències pròpies als ens locals en les matèries que s'hi recullen en l'article 25 esmentat. Aquest és l'àmbit material bàsic que la LRBRL considera que ha de prestar l'ens local.

La Nota Explicativa elaborada pel Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, que s'ha publicat, el 5 de març de 2014, reforça aquesta conclusió i aclareix que les lleis sectorials autonòmiques poden preveure competències pròpies per als ens locals. La primera frase d'aquesta Nota comença: "*Sin perjuicio de lo que puedan prever las leyes sectoriales estatales y autonómicas, el apartado 2 del art. 25 LRBRL recoge las materias sobre las que se pueden ejercer competencias propias que pueden desarrollar los municipios*".

Això sí, com bé explica la Nota del Ministeri, el legislador sectorial autonòmic quan atribueixi competències ha d'avaluar allò que exigeix l'article 7 de la LRBRL (conveniència, eficàcia, sostenibilitat, etc.).

Vist l'anterior, una llei sectorial autonòmica, a l'empara de l'àmbit competencial corresponent que preveu l'EAC, que en data de l'entrada en vigor de la LRSAL ja atribueix competències, pròpies o delegades, a l'ens local per a la prestació de serveis públics, ha de ser respectada.

2. COMPETÈNCIES:

A. Competències pròpies

- L'article 7.2 de la LRBRL disposa que les competències pròpies dels ens locals només podran ser determinades per llei: de l'Estat i de les Comunitats Autònomes.
- L'article 25 LRBRL, apartat 2, disposa que el municipi, en tot cas, exerceix com a competències pròpies unes determinades matèries. Aquestes competències seran atribuïdes en els termes de la legislació estatal i autonòmica.
- En els termes de la legislació autonòmica i d'acord amb el bloc competencial constitucional, respectant aquest nucli essencial d'autonomia local ("en tot cas"), Catalunya pot atribuir altres competències pròpies als municipis, d'acord amb allò que disposa l'Estatut d'Autonomia.
- Les **futures lleis sectorials** que Catalunya aprovi han d'incorporar en la seva tramitació una memòria econòmica que valori l'impacte econòmic per a les administracions públiques afectades, així com el compliment dels principis de descentralització, eficiència, estabilitat, estabilitat i sostenibilitat financera.

La llei sectorial haurà de preveure la dotació de recursos necessaris per assegurar la suficiència financera de les EELL. També ha de determinar la competència municipal pròpia de què es tracti (per garantir que no es produeixi una atribució simultània de la mateixa competència a una altra administració pública).

- Es mantenen els **serveis públics que l'ens locals presten** en virtut de les competències atribuïdes per les lleis sectorials autonòmiques, a l'empara de l'EAC, malgrat que aquestes ja no estiguin dins dels apartats de l'article 25 de la LRBRL. L'article 7 de la LRBRL i l'article 25 reconeixen a la llei autonòmica per atribuir competències pròpies al municipi.

Per tant, la modificació de la LRBRL no afectarà als serveis locals prestats a l'empara d'una competència pròpia o d'una competència delegada atribuïda per una llei sectorial catalana. Alhora, l'executivitat d'aquestes competències que s'hagin pogut materialitzar mitjançant conveni, programa, contracte-programa o qualsevol altra fórmula de cooperació entre ambdues administracions territorials, es continua mantenint.

Pel que fa als àmbits de salut i serveis socials, la LRSAL estableix en les disposicions transitòries primera i segona, l'assumpció per part de les comunitats autònomes de les competències que es preveïen com a pròpies dels municipis relatives a la participació en la gestió de l'atenció primària de la

salut i a la prestació dels serveis socials i de promoció i reinserció social, gradualment en un termini de cinc anys, o a finals de 2015, respectivament, sense que aquesta gestió pugui suposar una major despesa per al conjunt de les administracions públiques. A aquests efectes la CCAA elaborarà, respectivament, un Pla per a l'avaluació i reestructuració dels serveis afectats.

La disposició addicional quinzena, disposa l'assumpció de competències relatives a ensenyament també per part de la comunitat autònoma.

No obstant el que preveuen les disposicions transitòries primera i segona i la disposició addicional quinzena, a Catalunya aquestes disposicions s'han d'encaixar amb el que disposa l'EAC i les normes sectorials de desenvolupament. De manera que també s'ha de donar compliment a allò que preveuen les normes sectorials en aquesta matèria, pel que fa a les competències que estiguin atribuïdes als ens locals. Els Plans d'avaluació establiran els àmbits materials concrets objecte de traspàs així com la resta de condicions.

En qualsevol cas, les disposicions addicional i transitòries estableixen unes condicions materials i temporals en llurs aplicacions. La condició material és que l'assumpció de competències i traspassos per part de la Generalitat que es puguin portar a terme, d'acord amb la LRSAL i amb l'EAC i les seves normes de desplegament, no es farà efectiva fins que no s'aprovin les normes de finançament. Per altra banda, existeixen unes condicions temporals explícites. Fins que es produeixin aquestes condicions materials i temporals, els ens locals continuen exercint les competències que venen ostentant en aquestes matèries. Per tant, en aquests àmbits, no hi ha cap tipus d'exercici de competència diferent de la pròpia, no entrant en acció l'article 7.4 de la LRBRL.

Els Departaments afectats i els ens locals buscaran les fórmules de cooperació per al sosteniment dels serveis que es presten, en el moment *en* què els ens locals deixin d'obtenir el finançament que avui preveuen les normes de finançament estatals, *i d'acord amb el finançament addicional del que disposi la Generalitat de Catalunya per a aquestes competències en el nou model de finançament.*

B. Delegació de competències als ens locals

- L'apartat 3r de l'article 7 de la LRBRL en la nova redacció que li dona la LRSAL preveu que l'Estat i les comunitats autònomes en l'exercici de les seves respectives competències podran delegar en les entitats locals l'exercici de les seves competències.
- L'article 27 de la LRBRL regula les competències que, a tall d'exemple, l'Estat i les CCAA poden delegar als municipis.

- L'acord s'ha d'acompanyar d'una memòria econòmica que reculli els punts anteriors, acreditant, per una banda, el cost dels serveis que implica l'exercici de la competència delegada per part de l'administració delegant i, per altra banda, el cost d'aquests si el realitza l'ens local receptor de la delegació i s'acredita que en la delegació hi ha els mateixos costos o menys. S'ha d'acompanyar de la corresponent dotació pressupostària.
- Si la CCAA delega competències o subscriu convenis de col·laboració amb les entitats locals que impliquen obligacions financeres o compromisos de pagament a càrrec de la CCAA, serà necessari que els instruments que formalitzin incloguin una clàusula de garantia del compliment d'aquests compromisos consistents en l'autorització a la Administració General de l'Estat a aplicar retencions en les transferències que li correspondria per aplicació del seu sistema de finançament (article 57 bis LRBRL).
- A partir de l'entrada en vigor de la LRSAL, la CCAA haurà de respectar les previsions procedimentals contingudes en aquesta norma respecte a les delegacions de competències que s'efectuïn als ens locals, en el marc del sistema institucional propi de Catalunya i sens perjudici del que preveu l'EAC.
- La LRSAL no altera els serveis locals que presta l'ens local en virtut d'una competència delegada per l'administració estatal o autonòmica. La competència delegada es continuarà exercint per part de les entitats locals de conformitat amb les previsions contingudes en les normes d'atribució d'aquella que es va dur en el seu moment.

C. Competències distintes a les pròpies i les delegades (article 7.4 LRBRL):

- L'article 7.4 de la LRBRL disposa que només poden assumir competències diferents a les pròpies o a les assumides per delegació, quan no es posi en risc la sostenibilitat financera del conjunt de la hisenda municipal i, a més, no hi hagi una execució simultània del mateix servei públic amb una altra administració pública.
- Per poder arribar a assumir competències diferents a les pròpies o a les delegades seran necessaris i vinculants els informes previs de:
 - l'administració competent per raó de la matèria, aquest informe ha d'assenyalar la inexistència de duplicitats: el Departament de la Generalitat competent en la matèria, en el seu cas.

- l'administració que tingui atribuïda la tutela financera sobre la sostenibilitat financera de les noves competències: el Departament d'Economia i Coneixement.
- Cal tenir en compte que no són susceptibles d'enquadrar dins de l'article 7.4 de la LRBRL, aquelles competències pròpies i delegades atribuïdes per les lleis sectorials autonòmiques en desplegament de l'EAC i per les lleis estatals, i que no es recullen en l'article 25 de la LRBRL expressament. Conseqüentment, no només s'ha de computar als efectes les estrictament establertes a l'article 25 de la LRBRL.

Què succeeix a partir de l'entrada en vigor de LRSAL amb els serveis socials que presta l'ens local?

La LRSAL redueix l'esfera competencial del municipi en serveis socials, i només manté l'avaluació i informació de situacions de necessitats i l'atenció immediata a persones en situació o risc d'exclusió social. D'igual manera desapareix com a servei mínim i obligatori per a municipis de més de 20.000 habitants la prestació de serveis socials.

En aquest sentit, no inclou entre les competències atribuïdes als municipis, per exemple, els serveis d'ajuda a domicili i teleassistència, o la promoció de mesures d'inserció social, laboral i educativa, que estan definits com a serveis socials bàsics per la Llei catalana de serveis socials.

A Catalunya, però, la competència en serveis socials està recollida a l'**Estatut d'Autonomia de Catalunya, en l'article 166** relatiu a les competències de la Generalitat en matèria de serveis socials, voluntariat, menors i promoció de les famílies i de la infància.

La **Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials**, estableix que el sistema públic de serveis socials s'estructura en serveis socials bàsics i en serveis socials especialitzats. Els serveis socials bàsics són el primer nivell del sistema de serveis socials i la garantia de més proximitat als usuaris i als àmbits familiars i socials (article 16), que comprenen els equips bàsics, els serveis d'ajuda a domicili i de teleassistència i els serveis d'intervenció socioeducativa no residencial per a infants i adolescents. La Llei recull així mateix els serveis compresos en l'anomenat segon nivell prestacional referit als serveis socials especialitzats.

L'article 27 de la Llei 12/2007 disposa que l'Administració de la Generalitat, els municipis i els altres ens locals de Catalunya són les administracions competents en matèria de serveis socials en els termes que es recull en la citada Llei. Les competències dels ens locals en aquest àmbit es preveuen, principalment, en els articles 31 i 32.

Article 31. Competències dels municipis

1. Corresponen als municipis les competències següents:

- a) Estudiar i detectar les necessitats socials en llur àmbit territorial.
- b) Crear i gestionar els serveis socials necessaris, tant propis com delegats per altres administracions, d'acord amb la Cartera de serveis socials i el pla estratègic corresponent.
- c) Elaborar plans d'actuació local en matèria de serveis socials i participar, si escau, en el pla d'actuació de l'àrea bàsica corresponent.
- d) Establir els centres i els serveis corresponents a l'àmbit propi dels serveis socials bàsics.
- e) Complir les funcions pròpies dels serveis socials bàsics.
- f) Promoure la creació dels centres i els serveis corresponents a l'àmbit propi dels serveis socials especialitzats i gestionar-los, en coordinació amb l'Administració de la Generalitat i l'ens local supramunicipal corresponent, d'acord amb la Cartera de serveis socials i el pla estratègic corresponent.
- g) Col·laborar amb l'Administració de la Generalitat en l'exercici de les funcions d'inspecció i control en matèria de serveis socials.
- h) Exercir les funcions que li delegui l'Administració de la Generalitat.
- i) Participar en l'elaboració dels plans i els programes de la Generalitat en matèria de serveis socials.
- j) Coordinar els serveis socials locals, els equips professionals locals dels altres sistemes de benestar social, les entitats associatives i les que actuen en l'àmbit dels serveis socials locals.
- k) Les que els atribueixen les lleis.

2. Les comarques supleixen els municipis de menys de vint mil habitants en la titularitat de les competències pròpies dels serveis socials bàsics que aquests municipis no estiguin en condicions d'assumir directament o mancomunadament.

Article 32. Competències dels ens locals supramunicipals

Corresponen als ens locals supramunicipals les competències següents:

- a) Donar suport tècnic, econòmic i jurídic als ens gestors de les àrees bàsiques de serveis socials.
- b) Oferir serveis d'informació i documentació a les àrees bàsiques de serveis socials.
- c) Programar els serveis socials en llur àmbit territorial, d'acord amb els criteris de planificació i coordinació de la Generalitat, el pla estratègic corresponent i la Cartera de serveis socials, en matèria de serveis socials, i convocar una taula territorial amb els consells comarcals i els ajuntaments dels municipis de més de vint mil habitants de llur àmbit territorial.

- d) Promoure i gestionar els serveis, les prestacions i els recursos propis de l'atenció social especialitzada per a garantir la cobertura de les necessitats socials de la població de llur àmbit territorial.
- e) Promoure l'associacionisme i els projectes comunitaris per a aconseguir que les necessitats socials es cobreixin i es gestionin millor.

Vista la normativa esmentada, a banda d'allò que disposa la LRSAL, Catalunya està dotada d'una normativa pròpia plenament emparada per la competència exclusiva que preveu l'EAC que també n'és d'aplicació. Per la qual cosa s'ha de mantenir la prestació dels serveis socials que actualment s'estan prestant per part dels municipis de Catalunya, en virtut del que disposen els articles 84, 110 i 166 del mateix Estatut i, evidentment, del que disposa la normativa sectorial catalana dictada en virtut de les competències exclusives que corresponen a la Generalitat.

Els serveis socials que presten els ens locals són fruit de les competències que l'EAC i la Llei de Serveis Socials els assigna com a pròpies – serveis socials bàsics, essencialment- o com a delegades de competències de la Generalitat – com és el cas dels equips d'atenció a la infància i adolescència-.

A l'empara de la Llei 12/2007 de Serveis Socials, les possibles competències distintes a les pròpies que els ens locals puguin exercir, de conformitat amb l'article 7.4 de la LRBRL, són escasses. No obstant això, en cas que es volguessin exercir, s'ha de respectar la previsió de l'article 7.4 esmentat.

Què succeeix a partir de l'entrada en vigor de LRSAL amb els serveis d'integració de persones nouvingudes, sobre polítiques de joventut i de dones que presta l'ens local?

En matèria d'igualtat, d'atenció a les dones, joventut i acció cívica i comunitària, els ens local hauran de seguir prestant els serveis actuals d'acord amb la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, la Llei 10/2010, del 7 de maig, d'acollida de les persones immigrades i de les retornades a Catalunya, la Llei 33/2010, d'1 d'octubre, de polítiques de joventut, així com els instruments de col·laboració que s'hagin establert.

Les comarques poden continuar prestant els serveis socials bàsics en municipis de menys de 20.000 habitants?

L'article 31 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, disposa que les comarques supleixen els municipis de menys de 20.000 habitants en la

titularitat de les competències pròpies dels serveis socials bàsics quan aquests municipis no estiguin en condicions d'assumir-los directament o mancomunadament. També les comarques coordinen la prestació dels serveis per part d'aquests municipis.

La LRBRL té tres articles que afecten els serveis socials:

- o l'article 25 de la LRBRL ja no contempla com a competència pròpia del municipi la prestació (global) dels serveis socials;
- o la DT 2a de la LRSAL, com a conseqüència de la nova redacció de l'article 25 esmentat, disposa que la CCAA assumirà, amb data 31 de desembre de 2015, la titularitat de les competències que es preveien com a pròpies del municipi en aquesta matèria;
- o l'article 27 de la LRBRL, concordant amb les previsions anteriors, disposa la possibilitat que la CCAA pugui delegar la competència en la prestació de serveis socials al municipi, en els termes en què ara es regula la delegació.

No obstant això, la DA 6a de la LRSAL manté que les disposicions d'aquesta llei s'aplicaran respectant l'organització comarcal en aquelles CCAA els estatuts d'autonomia de les quals tinguin atribuïda expressament la gestió dels serveis supramunicipals.

Catalunya té competència exclusiva en serveis socials (166 EAC) i l'àmbit supramunicipal del govern local és constituït per la comarca (83 EAC). És en virtut del desplegament de l'EAC, que la Llei 12/2007 estableix les competències dels municipis i de les comarques, en els termes anteriorment exposats.

L'article 7 i 25 de la LRBRL reconeixen que la llei autonòmica pugui atribuir competències pròpies al municipi.

Vist l'anterior, els serveis socials que gestiona la comarca per als municipis de menys de 20.000 habitants s'han de continuar prestant per aquella en les mateixes condicions.

Què succeeix a partir de l'entrada en vigor de LRSAL amb els serveis de salut que presta l'ens local?

La LRSAL ja no recull com a competència pròpia del municipi la participació en la gestió de l'atenció primària de la salut. Desapareix, també el servei mínim i obligatori del servei de control d'aliments i begudes (en tots els municipis) i el servei d'escorxador (en els municipis de més de 20.000 habitants).

La disposició transitòria primera de la LRSAL preveu l'assumpció per part de les Comunitats Autònomes, d'acord amb les normes reguladores del sistema de finançament autonòmic i de les hisendes locals, de la titularitat de les competències que es preveien com a pròpies del Municipi, relatives a la participació en la gestió de l'atenció primària de salut. En el termini màxim de cinc anys des de l'entrada en vigor de la LRSAL, les comunitats autònomes assumiran de forma progressiva, un vint per cent anual, la gestió d'aquests serveis. A aquests efectes, la comunitat autònoma elaborarà un Pla per a la avaluació i reestructuració dels serveis.

Disposa també que, en tot cas, la gestió per part de les Comunitats Autònomes d'aquests serveis no podrà suposar una major despesa per al conjunt de les Administracions Públiques, sens perjudici de la possibilitat de delegar aquestes competències en els Municipis, Diputacions provincials o entitats equivalents, d'acord amb l'article 27 de la LBRL.

La disposició transitòria tercera de la LRSAL, relativa als serveis d'inspecció sanitària, estableix que en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor de la LRSAL, les Comunitats Autònomes prestaran els serveis relatius a la inspecció i control sanitari d'escorxadors, indústries alimentàries i begudes.

Cal tenir en compte que, segons el que estableix **l'article 162 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya** en relació amb l'article 160 del mateix text legal, correspon a la Generalitat, en matèria de sanitat i salut pública, la competència exclusiva sobre l'organització, el funcionament intern, l'avaluació, la inspecció i el control de centres, serveis i establiments sanitaris.

La Llei 18/2009, de 22 d'octubre, de salut pública estableix en el seu article 52, relatiu als serveis mínims dels ens locals en matèria de salut, que **els ajuntaments són competents** per a prestar els serveis mínims següents en matèria de salut pública:

- a) L'educació sanitària en l'àmbit de les competències locals.
- b) La gestió del risc per a la salut derivat de la contaminació del medi.
- c) La gestió del risc per a la salut pel que fa a les aigües de consum públic.
- d) La gestió del risc per a la salut als equipaments públics i als llocs habitats, incloses les piscines.
- e) La gestió del risc per a la salut en les activitats de tatuatge, micropigmentació i pírcing.
- f) La gestió del risc per a la salut derivat dels productes alimentaris en les activitats del comerç minorista, del servei i la venda directa d'aliments preparats als consumidors, com a activitat principal o complementària d'un establiment, amb repartiment a domicili o sense, de la producció d'àmbit local i del transport urbà. Se n'exclou l'activitat de

- subministrament d'aliments preparats per a col·lectivitats, per a altres establiments o per a punts de venda.
- g) La gestió del risc per a la salut derivat dels animals domèstics, dels animals de companyia, dels animals salvatges urbans i de les plagues.
 - h) La policia sanitària mortuòria en l'àmbit de les competències locals.
 - i) Les altres activitats de competència dels ajuntaments en matèria de salut pública, d'acord amb la legislació vigent en aquesta matèria.

La **Llei 15/1990, de 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya**, també recull en l'article 68 el decàleg de competències pròpies dels ajuntaments en el marc del sistema sanitari públic de Catalunya.

Pel que fa als **serveis d'inspecció sanitària**, cal puntualitzar que l'Agència de Salut Pública de Catalunya assumeix les inspeccions sanitàries d'escorxadors i d'indústries alimentàries i begudes, essent la incidència de la DT 3a de la LRSAL pràcticament nul·la a Catalunya.

La referència legal del **serveis mínims municipals en matèria d'inspecció alimentària** es troba a l'apartat f) de l'article 52 de la Llei de salut pública, que preveu que aquests serveis corresponen als ajuntaments.

Com disposa la Llei sectorial catalana, la prestació d'aquests serveis pot ser directament o per qualsevol de les formes de gestió que estableix la legislació de règim local. Per raons d'eficàcia i en els casos en què els ens locals no tinguin els mitjans humans o tècnics idonis per a prestar els serveis que els atribueix aquesta llei, poden encarregar la gestió d'activitats de caràcter material, tècnic o de serveis de llur competència a l'Agència de Salut Pública de Catalunya. Aquest encàrrec de gestió s'ha de formalitzar per mitjà de la subscripció d'un conveni entre l'Agència i l'ens local corresponent.

En aquest sentit, hi ha subscrits convenis de col·laboració, que són vigents, amb ajuntaments mitjançant els quals, a l'empara de l'article 53 de la Llei 18/2009, el Departament de Salut, a través de l'Agència de Salut Pública de Catalunya (ara, Secretaria de Salut Pública), assumeix, sense contraprestació econòmica per als ajuntaments, l'encàrrec de la prestació de serveis mínims de competència municipal previstos a l'article 52 de la mateixa Llei.

Els convenis de col·laboració que impliquin obligacions financeres o compromisos de pagament a càrrec de la Generalitat, hauran d'incloure la clàusula de garantia de compliment, en els termes que disposa l'article 57 bis de la LRBRL.

Pel que fa **al nivell d'Atenció Primària** –els consultoris locals, que a Catalunya n'hi ha 463–, el model de prestació existent no s'ajustaria a les

previsions contingudes a LRSAL. Cal dir, però, que actualment està pràcticament finançat en la seva totalitat per la Generalitat, essent l'aportació econòmica dels municipis en aquest àmbit molt reduïda.

En execució de la disposició transitòria primera, d'acord amb el Pla per a l'avaluació i reestructuració dels serveis que s'ha d'implantar progressivament en un període de cinc anys des de l'entrada en vigor de la LRSAL, s'haurà d'abordar l'alternativa de gestió dels consultoris locals (assumpció per la Generalitat o delegació als ajuntaments).

Què succeeix a partir de l'entrada en vigor de LRSAL amb els serveis d'ensenyament que presta l'ens local?

LRSAL modifica l'article 25 de la LRBRL pel que fa a la competència pròpia del municipi en matèria d'ensenyament.

La nova redacció de l'article 25.2 n) de la LRBRL, preveu com a competències pròpies dels municipis:

- Participar en la vigilància del compliment de l'escolaritat obligatòria i cooperar amb les administracions educatives corresponents en l'obtenció dels solars necessaris per a la construcció de nous centres docents.
- La conservació, manteniment i vigilància dels edificis de titularitat local destinats a centres públics d'educació infantil, d'educació primària o d'educació especial.

L'article 27.3 de la LRBRL preveu la possibilitat que les comunitats autònomes puguin delegar la creació, manteniment i gestió de les escoles infantils d'educació de titularitat pública de primer cicle d'educació infantil, i la realització d'activitats complementàries en els centres docents.

Catalunya recull a l'EAC la competència pròpia dels governs locals en l'àmbit de l'ensenyament en els termes de l'article 84.2.g): la planificació, l'ordenació i la gestió de l'educació infantil i la participació en el procés de matriculació en els centres públics i concertats del terme municipal, el manteniment i l'aprofitament, fora de l'horari escolar, dels centres públics i el calendari escolar. Així també, l'article 131 de l'EAC preveu l'àmbit competencial de la Generalitat en matèria d'ensenyament.

La Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'Educació desplega el contingut estatutari juntament amb la resta de normes sectorials dictades a la seva empara. Aquesta normativa disposa, també, l'àmbit competencial i propi de les entitats locals.

Vist l'anterior, la LRBRL i les normes sectorials, estatals i autonòmiques, dissenyen el marc competencial dels governs locals en matèria d'ensenyament i en aquest marc s'ha de continuar mantenir.

L'article 159 de la Llei 12/2009 d'Educació en regula les competències locals. És de destacar allò que disposa l'apartat 4, mitjançant el qual, a petició dels ens locals, i d'acord amb la programació educativa, es poden delegar competències per a crear, organitzar i gestionar centres públics que imparteixin el primer cicle d'educació infantil, ensenyaments artístics o educació d'adults. Altres articles de la Llei fa referència concreta a la vinculació dels governs locals en matèria d'ensenyament, com son els articles 163 (aportació de terrenys per a la construcció de centres públics) i 71 (educació d'adults), entre d'altres.

Les delegacions de competències que en l'àmbit d'ensenyament es portin a terme a partir de l'entrada en vigor de la LRSAL s'adequaran a allò que en aquesta norma preveu, sens perjudici de les disposicions sobre procediment vigents a Catalunya.

Així també els convenis que se subscriuguin en aquest àmbit i que impliquin obligacions financeres o compromisos de pagament a càrrec de la Generalitat, hauran d'incloure la clàusula de garantia de compliment, en els termes que disposa l'article 57 bis de la LRBRL

Pel que fa als serveis de menjador i de transport escolar és una competència exercida per part dels consells comarcals per delegació, per la qual cosa no s'enquadraria com a competència distinta (impròpia) susceptible de ser prestada per l'ens local mitjançant l'article 7.4 LRBR, mantenint-se el vigent règim de prestació dels serveis.

L'ajuntament ha d'assumir el pagament de factures de subministrament dels CEIP?

La modificació introduïda per la LRSAL en l'article 25.2.n) de la LRBRL fa coincidir la regulació bàsica sobre el règim local amb la normativa sectorial prevista a la DA 15a de la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació (LOE), que estableix que correspon al municipi la conservació, manteniment i la vigilància dels edificis destinats a centres de segon cicle d'educació infantil, primària o especial, dependents de l'administració educativa. La llei orgànica de referència no ha estat modificada per la Llei Orgànica 8/2013, de 9 de desembre, per a la millora de la qualitat educativa.

Per això, el dubte que es pot suscitar si l'ajuntament ha d'assumir, a partir de l'entrada en vigor de la LRSAL, el pagament de factures de subministrament

dels CEIP, cal dir que correspon al municipi la conservació, el manteniment i la vigilància dels edificis de titularitat dels ajuntaments destinats a impartir els ensenyaments esmentats, que inclou la neteja i el subministrament d'aigua, electricitat i calefacció.

Què succeeix a partir de l'entrada en vigor de LRSAL amb els serveis de consum que presta l'ens local?

L'article 25.2 apartat i), de la Llei 27/2013, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local referit a les competències pròpies dels Municipis, queda modificat suprimint la referència a la "defensa dels consumidors i usuaris" (anterior apartat g).

L'article 84 de l'EAC no indica, de manera expressa, la matèria de defensa de les persones consumidores i usuàries, encara que sí esmenta en la lletra m), la regulació i la prestació dels serveis d'atenció a les persones.

La competència en matèria de defensa de les persones consumidores i usuàries, tant d'informació, com de mediació, inspecció i sanció és exclusiva de la Generalitat, d'acord amb el que preveu l'article 123 de l'Estatut d'Autonomia.

La Llei 22/2010, de 20 de juliol, del Codi de Consum de Catalunya preveu als articles 126-10, 321-1 i següents i 341-7, les competències de les administracions locals en matèria de consum.

Els ens locals poden prestar els serveis sobre matèria de consum en els termes establerts en la Llei 22/2010 i d'acord amb les fórmules de col·laboració establertes entre el Departament d'Empresa i Ocupació i els ens locals.

Els ens locals han de prestar els serveis d'acollida establerts en la Llei 10/2010, de 7 de maig, d'acollida de les persones immigrades i de les retornades a Catalunya a partir de l'entrada en vigor de la LRSAL?

L'ens local ha de continuar prestant aquests serveis ja que l'atribució de competències al municipi prové directament de les competències que li són atribuïdes mitjançant una norma amb rang de llei, la Llei 10/2010, en exercici de les competències estatutàries establertes en el seu article 138.

3. SERVEIS MÍNIMS OBLIGATORIS:

L'article 26 de la LRBRL manté el sistema d'assignació de serveis mínims obligatoris per part dels municipis, en funció de la població. Ara bé, el llistat de serveis existents fins el moment s'altera, cosa que incideix de forma important en els serveis que fins ara venien prestant els municipis.

- Segons la LRSAL, pel que fa a tots els municipis, s'elimina el servei de control d'aliments i begudes.

No obstant això, a Catalunya la referència legal del serveis mínims municipals en matèria d'inspecció alimentària es troba a l'apartat f) de l'article 52 de la Llei 18/2009, de salut pública, que preveu que aquests serveis mínims corresponen als ajuntaments. Cal ressenyar novament que, d'acord amb l'article 52 de la Llei 18/2009, de salut pública, els ajuntaments poden prestar els serveis mínims que en aquest article s'hi preveuen.

- Pel que fa als municipis de població superior a 5.000 habitants, s'elimina el servei de mercats.

Però continua essent una competència pròpia municipal d'acord amb el 25.2.i) LRBRL, per tant, voluntàriament, qualsevol municipi el pot prestar.

- Segons la LRSAL, pel que fa als serveis de població superior a 20.000 habitants, s'elimina el servei (general i ampli) de prestació de serveis socials. A canvi es mantenen unes parcel·les d'aquest servei (reproducció de la lletra e) de l'article 25 de l'actual LRBRL):
 - a. L'avaluació i informació de situacions de necessitat social
 - b. L'atenció immediata a persones en situació o risc d'exclusió social.

No obstant això, a Catalunya es mantenen les prestacions socials que porten a terme els municipis i les comarques en els termes recollits en la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, així com la resta de disposicions catalanes amb rang de llei que, en els àmbits d'immigració i polítiques socials, siguin d'aplicació.

- Pel que fa als municipis de població superior a 50.000 habitants, s'elimina el servei general de protecció del medi ambient, i se substitueix per "medi ambient urbà"

4. COST EFECTIU DELS SERVEIS

L'article 116 ter de la LRBRL estableix l'obligació que totes les entitats locals calcularan abans del dia 1 de novembre de cada any, el cost efectiu de cadascun dels serveis que presten.

Els termes en què l'ens local ha de complir aquesta obligació no s'han establert. Cal que s'aprovi l'Ordre Ministerial que fixi els criteris de càlcul.

Totes les entitats locals comunicaran el resultat dels càlculs realitzats sobre els costos dels seus serveis al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques perquè ho publiqui.

5. EMD

La LRBRL, a l'article 2n, elimina la condició d'entitat local de les entitats municipals descentralitzades (EMD) i les configura com una forma d'organització desconcentrada del municipi sense personalitat jurídica.

Així, després del 31 de desembre de 2013, les EMD només es podran constituir com a organització desconcentrada sense personalitat jurídica i sense la condició d'entitat local, si és una opció més eficient d'acord amb els principis previstos en la Llei Orgànica 2/2012, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

Segueixen existint les EMD?

- Sí. Les EMD existents a 31 de desembre de 2013 seguiran ostentant la condició d'entitat local i mantindran la seva personalitat jurídica. Aquestes entitats locals hauran de presentar els seus comptes a l'Estat i a la Comunitat Autònoma amb data 31 de desembre de 2014 per no incórrer en causa de dissolució.
- Sí. Els nuclis de població que haguessin iniciat el seu procediment per constituir-se com a EMD abans de l'1 de gener de 2013, un cop finalitzat, tindran la condició d'entitat local i amb personalitat jurídica. Estan subjectes a les mateixes obligacions de rendiment de comptes.

Tots els preceptes i disposicions que regulen les entitats locals inframunicipals o descentralitzades, i la seva supressió com a ens locals, amb l'opció de subsistir com a òrgans desconcentrats del municipi, excedeixen la competència estatal sobre les bases del règim jurídic de les Administracions públiques, i no respecten la competència exclusiva de la Generalitat de Catalunya en matèria de règim local (art. 160 EAC), infringint directament l'art. 86.7 EAC, que permet que les concentracions de població que dins d'un municipi formin nuclis separats es constitueixin com a entitats municipals descentralitzades.

En aquest mateix sentit, el Consell de Garanties Estatutàries en el seu dictamen de 27 de febrer de 2014, afirma que, a Catalunya, el seu règim de constitució està previst al Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (art. 2, i 79 a 83). En concret, aquesta Llei, que dibuixa la seva organització i funcionament interns, estableix tot un seguit de condicions i requisits per poder-les crear, al mateix temps que delimita les seves competències. Per tant, a títol il·lustratiu, podem indicar que ja preveu els mecanismes jurídics adients per a la desaparició d'aquestes entitats locals menors quan s'apreciïn causes de necessitat econòmica i administrativa. En concret, també pel que fa a les entitats territorials d'àmbit inferior al municipi, el Tribunal Constitucional, des d'un principi, ha dit que es tracta d'entitats amb un fort grau d'interiorització autonòmica, de manera que l'Estat ha de quedar al marge a l'hora de determinar els seus nivells competencials, ja que *«corresponde, pues, en exclusiva a las Comunidades Autónomas determinar y fijar las competencias de las Entidades locales que procedan a crear en sus respectivos ámbitos territoriales»* (STC 214/1989, de 21 de desembre, FJ 4).

D'altra banda, ha recordat també que la competència autonòmica sobre els ens locals de segon grau no exclou la competència estatal per dictar normes bàsiques sobre la matèria, però sí la possibilitat que l'Estat, per decisió pròpia, els creï o els mantingui com a tals, ja que només els òrgans corresponents de les comunitats autònomes són competents per crear-los o suprimir-los (STC 179/1985, de 19 de desembre, FJ 2).

6. FUSIONS DE MUNICIPIS

L'article 13.4 de la LRBRL regula un mecanisme de fusió de municipis limítrofs incentivada per:

- Un major finançament
- La dispensa per no assumir els nous serveis que puguin resultar obligatoris arran del seu increment poblacional.
- La preferència temporal en plans de cooperació local d'infraestructures, subvencions u altres instruments basats en la concurrència competitiva.

El mateix article 13.4 afirma que els municipis confrontants dins de la mateixa província podran acordar la seva fusió mitjançant conveni, **sens perjudici del procediment previst en la normativa de la Generalitat**, que es recull en el Text Refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya i en els Reglaments que la despleguen.

Acordada la fusió, mitjançant conveni, els municipis hauran d'aprovar les mesures de redimensionament destinades a l'adequació de les estructures organitzatives,

immobiliàries, de personal i de recursos resultants de la seva nova situació. De l'execució de les mesures esmentades no es podrà derivar cap increment de la massa salarial en els municipis afectats.

Si s'acorda en el conveni de fusió, cada un dels municipis fusionats o algun d'ells podran funcionar com un òrgan de gestió desconcentrada

El nou municipi se subrogarà en tots els drets i obligacions dels anteriors municipis, sens perjudici que si un dels municipis fusionats estigués en situació de dèficit es podran integrar, per acord dels municipis fusionats, les obligacions, béns i drets patrimonials que es considerin liquidables en un fons, sense personalitat jurídica i amb comptabilitat separada, adscrit al nou municipi, que designarà un liquidador al que li correspondrà la liquidació d'aquest fons. Aquesta liquidació s'haurà de portar a terme durant els cinc anys següents des de l'adopció del conveni de fusió, sens perjudici dels possibles drets que puguin correspondre als creditors.

El nou municipi aprovarà un nou pressupost per a l'exercici pressupostari següent a la signatura del conveni de fusió.

7. RACIONALITZACIÓ DEL SECTOR PÚBLIC:

L'article 85 de la LRBRL disposa que només es podran utilitzar les entitats públiques empresarials locals (EPEL) i les societats mercantils locals amb capital de titularitat pública, com a formes de gestió directa dels serveis públics de competència local, quan quedi acreditat mitjançant memòria justificativa elaborada a l'efecte, que resulten més sostenibles i eficients que la gestió per part de la pròpia entitat o mitjançant un organisme autònom.

A més cal incorporar a l'expedient, una memòria justificativa de l'assessorament rebut que s'eleva al Ple i en la qual s'inclouran els informes sobre els costos del servei i el recolzament tècnic rebut. A aquests efectes, s'incorporarà, a més, l'informe de l'interventor local, el qual valorarà sobre la sostenibilitat financera de les propostes que s'hagin pogut presentar –d'acord amb allò que preveu l'article 4 de la LO 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

Respecte de les societats mercantils locals (**article 85 ter LRBRL**), estableix que la societat haurà d'adoptar una de les formes previstes en la Llei de societats de capital, i que en l'escriptura de constitució constarà el capital que hauran d'aportar les administracions públiques o les entitats del sector públic dependents de les mateixes, a les que correspongui la seva titularitat.

La LRSAL també modifica la **disposició addicional dotzena** de la LRBRL per tal d'establir les retribucions en els contractes mercantils i d'alta direcció del sector públic local i el nombre màxim de membres dels òrgans de govern.

Segons l'apartat sisè del mateix article, el contingut dels contractes mercantils o d'alta direcció celebrats, amb anterioritat a l'entrada en vigor de la llei, s'hauran d'adaptar a aquesta en el termini de dos mesos. L'adaptació no podrà produir cap increment, en relació a la seva situació anterior. Així mateix, les entitats adoptaran les mesures necessàries per adaptar els seus estatuts o normes de funcionament intern al que preveu la LRSAL en el termini màxim de tres mesos comptats des de la comunicació de la classificació.

a) **Disposició adicional 9a de la LRSAL:**

La DA 9a de la LRBRL preveu diferents mesures de redimensionament del sector públic que afecten als ens locals de l'article 3.1 de la LRBRL, que són: els municipis, les províncies i les illes, i els seus organismes autònoms; per tant, resta exclòs del seu àmbit subjectiu les comarques, les àrees metropolitanes i les mancomunitats de municipis

La regulació de la DA 9a de la LRBRL té naturalesa seqüencial: l'apartat 1 es refereix a les entitats locals que siguin ajuntaments, diputacions i els seus organismes autònoms; l'apartat 2 es refereix a les entitats dependents de les de l'apartat 1; l'apartat 3 fa referència a qualsevol entitat (societats, consorcis, fundacions, etc.) adscrita o dependent d'un municipi o d'algun dels seus organismes autònoms; i l'apartat 4 fa referència a qualsevol entitat (societats, consorcis, fundacions, etc.) tan si està controlada exclusivament per unitats adscrites (o vinculades o dependents) a municipis, províncies o algun dels seus organismes autònoms, com si aquest control no s'exerceix amb caràcter exclusiu.

- **Apartat 1 de la DA 9a:** Es refereix a ajuntaments, diputacions i els seus organismes autònoms, **que tinguin un pla econòmic-financer o un pla d'ajustament:** aquests ens locals durant el període de vigència d'aquests plans no poden adquirir, constituir o participar en la constitució de nous organismes, entitats, societats, consorcis, fundacions ni altres ens (que pertanyin al sector públic).

Tampoc poden realitzar aportacions patrimonials ni subscriure ampliacions de capital d'EPEL o de societats mercantils locals que tinguin necessitat de finançament, durant la vigència d'aquests plans.

Excepcionalment les entitats locals sí podran realitzar aquestes aportacions patrimonials si, en l'exercici pressupostari anterior immediat, haguessin complert amb els requisits següents:

- o Complir l'objectiu d'estabilitat pressupostària: que hagin liquidat els pressupostos en equilibri o superàvit, d'acord amb el SEC.

- Complir que el seu període de pagament a proveïdors no superi en més de 30 dies el termini màxim previst en la normativa de morositat (30 dies + 30 dies, essent un total de 90 dies).
- Complir amb el límit de deute públic, referit a 31 de desembre de l'exercici immediatament anterior, d'acord amb els articles 51 i 53 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals:
 - que les operacions a curt termini vigents a 31 de desembre de l'exercici immediatament anterior no haguessin superat el 30% dels ingressos corrents liquidats en l'exercici anterior a aquell.
 - que el volum total del capital viu de les operacions de crèdit a curt i a llarg termini, vigents a 31 de desembre de l'exercici immediatament anterior, no haguessin superat el 110% dels ingressos corrents liquidats en l'exercici anterior a aquell.

Són aportacions patrimonials als efectes d'aquesta disposició, les que s'inclouen en el capítol 8 de l'estat de despesa dels pressupostos de les entitats locals (concepte 850), en els termes que disposa la nota explicativa del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, publicada el 5 de març de 2014.

- **Apartat 2n de la DA 9a:** es refereix a les entitats dependents (ens instrumentals) de les de l'apartat 1, que a data 31 de desembre de 2013 estiguessin en les situacions següents:
 - que desenvolupen activitats econòmiques
 - que, a efectes del SEC, estiguin adscrites al municipi, província o algun organisme autònom dependent,
 - que es trobin en situació de desequilibri financer.

Disposaven de 2 mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la LRSAL, és a dir fins el 28 de febrer de 2014, per aprovar un pla de correcció del desequilibri, que havia de ser informat per l'interventor de l'ens matriu.

Aquest pla de correcció de desequilibri financer de l'ens instrumental podrà preveure que l'ens matriu, és a dir el municipi, la província i l'organisme autònom, pugui realitzar aportacions patrimonials o subscriure ampliacions de capital, sempre i quan l'ens local compleixi les següents condicions:

- Que en l'exercici pressupostari immediatament anterior compleixi amb els objectius d'estabilitat pressupostària i deute públic.
- Que el període mig de pagament a proveïdors no superi en més de trenta dies el termini màxim previst a la normativa de morositat.

Quan la situació de desequilibri financer no s'hagi corregit a 31 de desembre de 2014, l'entitat local matriu té l'obligació de dissoldre aquests ens.

En aquest cas l'entitat local disposa de sis mesos (1/09/2015) a comptar des de l'aprovació dels comptes anuals o de la liquidació del pressupost de l'exercici 2014 de l'entitat per dissoldre les entitats en situació de desequilibri.

Si l'entitat local no ho fa, l'ens instrumental quedarà automàticament dissolt a 1 de desembre de 2015.

Quan es tracti d'entitats en desequilibri que prestin algun dels següents serveis essencials: abastament domiciliari i depuració d'aigües, recollida, tractament i aprofitament de residus, transport públic de viatgers, la LRSAL amplia els terminis de correcció de desequilibri fins el 31 de desembre de 2015 i el de dissolució automàtica fins l' 1 de desembre de 2016.

La mateixa disposició defineix què s'ha d'entendre per desequilibri financer en funció de si l'ens que desenvolupa una activitat econòmica té la consideració d'administració pública a efectes del SEC (la necessitat de finançament en termes del Sistema Europeu de Comptes) o no (situació de desequilibri financer manifestada en l'existència de resultats negatius d'explotació en dos exercicis comptables consecutius).

- **Apartat 3r de la DA 9a:** Prohibeix taxativament que els consorcis, fundacions, o ens instrumentals adscrits o vinculats o dependents d'un municipi, província o d'un Organisme Autònom, d'acord amb el SEC, en un futur puguin constituir o participar en la constitució ni adquirir nous ens, sigui quina sigui la seva tipologia, independentment de la seva classificació sectorial (es tracta de tots els ens que integren el sector públic local a efectes SEC). Aquesta mesura s'aplica indefinidament en el temps i amb independència de la seva situació financera. Per tant, no és possible la constitució d'entitats dependents d'altres dependents directament de les entitats locals (de segon nivell).
- **Apartat 4t de la DA 9a:** fa referència a qualsevol entitat (societats, consorcis, fundacions, etc.) tan si està controlada exclusivament per unitats adscrites (o vinculades o dependents) a municipis, província, o organisme autònom d'aquests, com si no. Són les entitats dependents de "segon nivell" existents.
 - o Les entitats i organismes (societats, consorcis, fundacions, etc.) **controlats** per unitats adscrites (vinculades o dependents) a municipis i organismes autònoms d'aquests, d'acord amb el SEC, que en data 31 de desembre de 2013 **no estiguessin en situació de superàvit, equilibri o resultats positius d'explotació** han de passar a estar adscrits directament al municipi o organisme autònom d'aquests; o bé dissolts en un termini de 3 mesos (31 de març de 2014) i iniciar el

procés de liquidació en el termini de 3 mesos a comptar de la data de dissolució.

Si no es fa, aquestes entitats i organismes quedaran automàticament dissoltes en el termini de 6 mesos, a comptar des de l'entrada en vigor de la LRSAL, és a dir, a data 30 de juny de 2014).

- Els municipis, les províncies, i organismes autònoms d'aquests, que participen en entitats i organismes (societats, consorcis, fundacions, etc.) que **no són controlats** per aquells, i que en data 31 de desembre de 2013 **no estiguessin en situació de superàvit, equilibri o resultats positius d'explotació**, hauran de transmetre la seva participació en el termini de 3 mesos, a comptar des de l'entrada en vigor de la LRSAL, és a dir abans del 31 de març de 2014).

En els dos casos anteriors, quan es tracti d'entitats en desequilibri que prestin algun dels següents serveis essencials: abastament domiciliari i depuració d'aigües, recollida, tractament i aprofitament de residus, transport públic de viatgers, la LRSAL amplia els terminis de canvi d'adscripció, de dissolució o de transmissió, un any més els terminis referenciats.

Cal tenir en compte que les mesures de redimensionament contemplades als apartats 1 i 3 de la DA 9a de la LRBRL s'apliquen indefinidament en el temps, sempre i quan concorrin els pressupòsits legals que es preveuen en els respectius apartats. Mentre que les mesures recollides en els apartats 2 i 4 resten subjectes a un àmbit temporal d'aplicació que ve determinat per la situació econòmica financera que es trobin els ens locals a l'entrada en vigor de la llei, és a dir, a 31 de desembre de 2013

b) Consorcis:

- **L'article 57 de la LRBRL** disposa que la cooperació econòmica, tècnica i administrativa entre l'Administració local i les Administracions de l'Estat i de les Comunitats Autònomes, tant en serveis locals com en assumptes d'interès comú, es desenvoluparà amb caràcter voluntari sota les formes i en els termes previstos en les lleis, podent tenir lloc, en tot cas, mitjançant els consorcis o els convenis administratius que subscriu.
- La **constitució de consorcis** haurà de millorar l'eficiència de la gestió pública, eliminar duplicitats administratives i complir amb la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera. La constitució només podrà tenir lloc quan la cooperació no es pugui formalitzar a través d'un conveni i sempre que, en termes d'eficiència econòmica, aquella permeti una assignació més eficient dels recursos econòmics. En tot cas, s'haurà de verificar que la constitució:

- a) no posi en risc la sostenibilitat financera del conjunt de la hisenda de l'entitat local de la qual es tracti, així com del propi consorci, i
 - b) no pugui demandar més recursos dels inicialment previstos
- S'incorpora una **disposició addicional 20a a la Llei 30/1992**, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, mitjançant la qual els consorcis (ja siguin els únicament integrats per administracions públiques ja siguin els integrats per administració/ns pública/ques i entitats sense afany de lucre), han de ser sotmesos al control orgànic, funcional i financer d'una administració pública.

Si el consorci està format per diverses administracions públiques **s'ha d'adscriure** a la que resulti de l'aplicació de la prelación de criteris establerts en l'apartat segon de la disposició. La necessària adaptació dels estatuts implicarà buscar fórmules que dotin de la major estabilitat possible en l'adscripció dels consorcis. Ja que la modificació d'adscripció genera que el règim jurídic aplicable (orgànic, funcional i financer) s'hagi de modificar.

- El **personal** que presti serveis en el Consorci **haurà de provenir "exclusivament" d'una reassignació d'efectius de l'administració o administracions participants**. El personal dels consorcis caldrà ser adscrit a les administracions participants per, posteriorment, ser reassignat al consorci i es regirà pel règim jurídic de l'administració pública a la que el consorci estigui adscrit.

No obstant això, cal tenir en compte:

- a) **La disposició addicional 13a** que preveu una excepció per consorcis, constituïts abans entrada en vigor de la llei, que prestin serveis mínims de l'article 26 LRBRL.
- b) La **disposició transitòria 6a** de la LRSAL, que estableix una moratòria pels consorcis que ja estiguin creats en el moment de l'entrada en vigor de la llei, d'un any des de l'entrada en vigor de la LRSAL, per adaptar els seus estatuts. Si l'adaptació dels estatuts al que disposa la llei comporta que cal un canvi del règim jurídic aplicable al personal, del règim pressupostari, comptable o de control, el nou règim serà d'aplicació a partir de l'1 de gener de l'any següent.
- c) La **disposició addicional catorzena** de la LRSAL, segons la qual allò que estableix la DA 20 de la Llei 30/1992 no és d'aplicació en els casos de consorcis constituïts abans del 31 de desembre de 2013 i sempre i quan es donin, simultàniament, els següents pressupòsits:

1.- El consorci no tingui la consideració d'administració pública als efectes del sistema europeu de comptes.

2.- Que el consorci estigui participat per entitats locals i entitats privades.

3.- Que el consorci no tingui pèrdues durant dos exercicis consecutius.

4.- Que el consorci no rebi ni hagi rebut durant els darrers 5 exercicis anteriors a 31 de desembre de 2013, cap subvenció provinent d'administració pública, s'exclouen les aportacions de les Administracions participants.

Aquest tipus de consorcis no han d'adaptar els seus estatuts al nou règim, per tant es continuaran regint pel règim anterior sempre i quan es mantinguin en aquesta situació.

d) La **disposició adicional 9a de la LRBRL** sobre redimensionament del sector públic.

c) **Mancomunitats:**

Les mancomunitats de municipis continuen gaudint de la condició d'entitats locals i es configuren com instruments que es posen a disposició dels municipis per materialitzar el dret a associar-se amb altres municipis per a l'execució en comú d'obres i serveis determinats de la seva competència, d'acord amb **l'art. 44 de la LRBRL**.

La **disposició transitòria onzena de la LRSAL**, dóna un termini de 6 mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la Llei (és a dir fins el 30 de juny de 2014) perquè les mancomunitats adaptin els seus estatuts a l'art. 44 de la LRBRL, article que no ha estat modificat per la LRSAL.

Però el segon paràgraf de la disposició transitòria onzena de la LRSAL, preveu que les competències de les mancomunitats de municipis estaran orientades exclusivament a la realització d'obres i la prestació dels serveis públics que siguin necessaris per tal que els municipis puguin exercir les competències o prestar els serveis enumerats en els articles 25 i 26 (serveis mínims obligatoris) de la Llei reguladora de las Bases de Règim Local.

A Catalunya, les mancomunitats exerciran també la realització d'obres i la prestació dels serveis públics per a exercir les competències pròpies i delegades que tinguin atribuïdes als ens locals, de conformitat amb les lleis sectorials que desenvolupen les competències de l'EAC, a més de les previstes amb caràcter general i necessari als articles 25 i 26 de la LRSAL.

L'adaptació dels estatuts de les mancomunitats serà necessària en aquells casos en què no es compleixin els termes previstos en l'article 44 de la LRBRL i, a més, quan fos necessari adaptar-los ja que les seves competències o serveis extralimitessin les competències pròpies o els serveis mínims obligatoris dels municipis mancomunats, d'acord amb els articles 25 i 26 de la LRBRL i també amb la normativa sectorial estatal i autonòmica atributiva de competències i de serveis mínims.

La Generalitat de Catalunya és l'administració competent per resoldre les **dissolucions de mancomunitats** en el territori de la comunitat autònoma. L'acord de dissolució ha de preveure que:

- El personal de la mancomunitat que es dissolt quedarà incorporat a les entitats locals que la integren, d'acord amb allò que s'estableixi en els estatuts reguladors d'aquella.
- Els drets i obligacions de la mancomunitat dissolta seran subrogats per les entitats locals que la integren.

d) **Convenis subscrits amb la Generalitat:**

D'acord amb l'**article 57 bis de la LRBRL**, si la Generalitat delega competències o subscriu convenis de col·laboració amb les entitats locals que impliquin obligacions financeres o compromisos de pagament a càrrec de la comunitat autònoma, serà necessari que aquestes obligacions incloguin una clàusula de garantia del compliment d'aquests compromisos.

Aquesta clàusula consistirà en l'autorització a l'administració de l'Estat a aplicar retencions en les transferències que els correspon per aplicació del seu sistema de finançament.

Aquesta clàusula haurà d'establir, en tot cas:

- El termini per a la realització dels pagaments compromesos,
- El termini per a la reclamació, per part de l'ens locals, en cas d'incompliment per part de la Generalitat de l'obligació contreta,
- El termini per a la comunicació a l'Estat, en cas de produir-se l'incompliment.

Els convenis subscrits entre administració local i la Generalitat que responguin a polítiques de foment exclusivament (subvencions), no s'inclouen en allò que preveu l'article 57 bis de la LRBRL.

Els acords de delegacions de competències i els convenis de col·laboració que, a la data 31 de desembre de 2013, hagin estat objecte de pròrroga –tàcita o expressa-, per temps determinat, només es podran tornar a prorrogar si contempnen aquesta clàusula de garantia. Aquesta norma serà d'aplicació a aquells acords que es puguin prorrogar –tàcitament o expressament- per primera vegada a partir del 31 de desembre de 2013.

L'Administració de la Generalitat portarà a terme l'adequació dels convenis de col·laboració referits a l'article 57 bis de la LRBRL, d'acord amb les previsions d'aquest article.

Quin procediment s'utilitzarà per aplicar les retencions en les transferències per incompliment de la clàusula de garantia que es puguin establir?

L'Estat no ha definit encara el procediment per aplicar les retencions. Serà el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques qui establirà el procediment mitjançant Ordre.

8. RÈGIM RETRIBUTIU:

a) Càrrecs Electes

En l'àmbit referit als membres de les corporacions locals, el seu objectiu principal és el de dur a terme una ordenació responsable de les retribucions del personal al servei de les corporacions locals, sigui quina sigui la naturalesa jurídica de la seva relació amb l'Administració, així com limitar el nombre de càrrecs electes i de personal eventual.

El nou **art. 75 bis** regula el règim retributiu dels membres de les Corporacions Locals i del personal de les Entitats Locals i limita les seves retribucions, atenent entre d'altres criteris, a la naturalesa de la corporació local i a la seva població, agafant sempre com a referent les retribucions dels Secretaris d'Estat i ajustant-ne els percentatges en funció de la població.

Habitants	Referència	Import
Més de 500.000	Secretari d'Estat (100.000 euros*)	100.000 euros
300.001 a 500.000	Secretari d'Estat -10%	90.000 euros
150.001 a 300.000	Secretari d'Estat -20%	80.000 euros
75.001 a 150.000	Secretari d'Estat -25%	75.000 euros
50.001 a 75.000	Secretari d'Estat -35%	65.000 euros
20.001 a 50.000	Secretari d'Estat -45%	55.000 euros
10.001 a 20.000	Secretari d'Estat -50%	50.000 euros
5.001 a 10.000	Secretari d'Estat -55%	45.000 euros
1.000 a 5.000	Secretari d'Estat -60%	40.000 euros

* Límit retributiu fixat per la Disposició addicional norantena de la Llei 22/2013, de 23 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per l'any 2014.

En la mateixa línia i pel que fa al nombre de càrrecs públics de les entitats locals que poden exercir les seves funcions en règim de dedicació exclusiva, el nou **article 75 ter**, també els limita en funció de criteris poblacionals. En els municipis de menys de 1.000 habitants no n'hi pot haver cap, a continuació fa un escalat en funció dels trams de població, i conclou que en els municipis de

més de 700.001 habitants i menys de 1.000.000 d'habitants no podran excedir de vint-i-dos.

S'excepcionen els Ajuntaments de Barcelona i Madrid, on s'estableix que no podran superar els trenta dos i quaranta-cinc respectivament.

b) Personal Eventual

Pel que fa al personal eventual al servei dels ens locals el nou **article 104 bis**, estableix el nombre màxim de personal eventual en funció de la població existent en el municipi.

Estableix també les limitacions d'aquest personal a les Diputacions Provincials i en els Consells i Cabildos insulars.

Els municipis de menys de 5.000 habitants no pot tenir personal eventual. Quant a la resta de municipis, aquest personal haurà de prestar els seus serveis exclusivament en els serveis generals de l'ajuntament i en diputacions.

Una novetat important introduïda per la LRSAL, és el fet que la resta d'entitats locals o els seus organismes dependents no podran incloure en les seves plantilles, llocs de treball que corresponguin a personal eventual.

Aquesta novetat és fruit de l'esperit de la LRSAL de revisar el conjunt d'entitats instrumentals que conformen el sector públic local amb la finalitat de reduir la dimensió del sector públic local.

Amb aquest mateix esperit, l'article 104.4 de la LRSAL estableix un règim especial d'adscripció del personal eventual, en el sentit que aquest tipus de personal s'haurà d'adscriure a un lloc de treball dels serveis generals de les corporacions locals, si bé, la LRSAL no defineix què són els serveis generals.

c) Disposició Transitòria 10a

La **disposició transitòria 10a** disposa que aquelles entitats locals que compleixin amb dos requisits:

1. que compleixin amb els objectius d'estabilitat pressupostària i deute públic
2. que el seu període de pagament als proveïdors no superi en més de 30 dies el termini màxim previst de la normativa de morositat)

no se'ls aplicarà, de forma excepcional, fins el 30/6/2015, els límits previstos als articles 75 bis, 75 ter i 104 bis, en tota la seva extensió.

Les entitats locals tenen fins al 30 d'abril de 2014 per acreditar que compleixen tots aquests requisits i que, per tant, se'ls excepciona l'aplicació de l'article 75 bis, 75 ter i 104 bis. Posteriorment, la Secretaria General de Coordinació Autònoma i Local del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, publicarà la relació d'entitats locals que compleixen amb els requisits i que per tant es poden acollir a l'excepció prevista a la DT10a, en els termes que disposa la nota explicativa del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, publicada el 5 de març de 2014

En el cas d'aquelles entitats locals que no es trobin en aquesta relació, però que s'haguessin acollit a l'excepció prevista, entenent que complien amb els requisits, hauran d'aplicar les mesures previstes en els articles 75 bis, 75 ter i 104 bis de la LRSAL.

Les limitacions de l'article 75 bis s'apliquen també a les comarques?

En tant en quant l'article 75 bis s'integra en el capítol V relatiu a l'Estatut dels membres de les Corporacions Locals que, alhora, s'integra en el Títol V relatiu a les Disposicions comunes a les Entitats Locals, les limitacions retributives també afecten a la comarca.

9. RÈGIM JURÍDIC DELS FUNCIONARIS AMB HABILITACIÓ DE CARÀCTER NACIONAL

a) Canvis normatius introduïts per la LRSAL en el règim jurídic dels funcionaris amb habilitació de caràcter nacional:

- o Deroga la disposició addicional 2a i la disposició transitòria 7a de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic (EBEP).
- o Introdueix l'article 92 bis de la LRBRL.
- o Modifica l'article 36 de la LRBRL relativa a les competències pròpies de les diputacions provincials.
- o La disposició transitòria 7a de la LRSAL estableix:
 - La vigència de la normativa reglamentària referida als funcionaris amb habilitació de caràcter nacional (RD 1732/1994 i RD 1174/1987), fins a l'aprovació d'un Reial decret que reguli el règim jurídic d'aquests funcionaris.
 - Que els procediments administratius referits als funcionaris amb habilitació de caràcter nacional iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei continuaran la seva tramitació i es resoldran d'acord amb la normativa vigent en el moment de la seva iniciació (Decret 195/2008 i disposició addicional 2a de l'EBEP).

- Les referències a l'escala de funcionaris amb habilitació de caràcter estatal s'ha d'entendre feta a l'escala de funcionaris amb habilitació de caràcter nacional.

b) Marc normatiu arran de l'entrada en vigor de LRSAL:

- LRBRL.
- RD 1732/1994 (sobre provisió)
- RD 1174/1987 (sobre règim jurídic)
- Decret 195/2008 (parcialment, en tot allò que no s'hi oposi a la LRSAL)

c) Competències del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques:

- a. L'aprovació de l'oferta pública d'ocupació.
- b. La selecció, formació i habilitació dels funcionaris amb habilitació de caràcter nacional, d'acord amb les bases i programes aprovats reglamentàriament.
- c. La regulació per Reial decret del Govern de les especialitats de la creació, classificació i supressió de llocs reservats a funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional així com les que puguin correspondre al seu règim disciplinari i de situacions administratives.
- d. La regulació per Reial decret del Govern de les especialitats corresponents de la forma de provisió de llocs reservats a funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional.

c) Provisió definitiva de llocs reservats a funcionaris amb habilitació de caràcter nacional:

Hi ha 2 formes de provisió definitiva:

- El concurs: que és el sistema normal de provisió de llocs de treball.
 - La lliure designació: que és de caràcter excepcional.
1. El concurs: El seu àmbit territorial és de caràcter estatal i es convocaran anualment. Hi ha 2 tipus de concurs:
 - L'ordinari:
 1. Es canvia el percentatge de valoració dels mèrits en el concurs que passen a ser els següents: mèrits generals (un mínim del 80% de la valoració total del concurs); mèrits autonòmics (un 15%); i, mèrits específics (un 5%).
 2. Les corporacions locals amb llocs vacants aprovaran les bases del concurs ordinari d'acord amb el model de

convocatòria i bases comunes que s'aprovin en el Reial decret que s'aprovi per a la regulació dels sistemes de provisió, i efectuaran les convocatòries, remetent-les a la corresponent Comunitat Autònoma per a la seva publicació simultània als diaris oficials.

- L'unitari

2. La lliure designació. S'amplia l'àmbit d'aplicació a:

- Les Àrees Metropolitanas.
- Les ciutats amb estatut d'autonomia de Ceuta i Melilla.
- Els municipis inclosos en l'àmbit subjectiu definit en els articles 111 i 135 del text refós de la Llei reguladora d'Hisendes Local, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març (LRHL) que són els següents:
 - Municipis que siguin capitals de província, o de comunitat autònoma.
 - Municipis que tinguin població de dret igual o superior a 75.000 habitants.

En el cas de llocs de treball que tinguin assignades les funcions contingudes en l'apartat 1.b) de l'article 92 bis, això és el control i la fiscalització interna de la gestió econòmica financera i pressupostària, i la comptabilitat, tresoreria i recaptació, serà precisa l'autorització expressa de l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat en matèria d'Hisendes Locals (actualment la Subdirecció General de Estudios y Financiación de Entidades Locales) per a la cobertura d'aquests llocs de treball i per als cessaments dels funcionaris que haguessin estat nomenats per lliure designació.

En cas de cessament en un lloc de lliure designació la corporació local ha d'assignar al funcionari cessat un lloc de treball del seu mateix grup de titulació.

d) Provisió no definitiva de llocs reservats a funcionaris amb habilitació de caràcter nacional

1. Nomenament provisional: D'acord amb l'article 92 bis apartat 8 de LRSAL l'òrgan competent per efectuar nomenaments provisionals és el següent:
 - a. El Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques per nomenaments provisionals amb menys de dos anys en destí definitiu, si concorren circumstàncies especials (que estan pendents de desenvolupament reglamentari).
 - b. La Comunitat Autònoma, en concret la Direcció General d'Administració Local, per nomenaments provisionals de funcionaris en expectativa de nomenament o amb més de dos anys en el seu destí definitiu.

2. Comissió de serveis: Es pot autoritzar quan no sigui possible proveir el lloc de treball mitjançant un nomenament provisional. Es poden acollir els funcionaris amb habilitació de caràcter nacional en destí definitiu. La durada de la comissió de serveis és d'un màxim d'un any prorrogable 1 any més (article 64.3 del RD 364/1995, de 10 de març, pel qual s'aprova el Reglament general d'ingrés del personal al servei de l'Administració General de l'Estat i de provisió de llocs de treball i promoció professional dels funcionaris civils de l'Administració General de l'Estat). També s'autoritza per a llocs de treball de subescala i/o categoria diferent a la que té el funcionari amb habilitació de caràcter nacional.
3. Acumulació: Es pot autoritzar quan no sigui possible proveir el lloc de treball mitjançant un nomenament provisional o una comissió de serveis.

Es requereix que el lloc sigui d'una entitat local propera el que exclou la possibilitat que sigui un lloc de la mateixa corporació on presta serveis el funcionari. Es retribueix al funcionari amb una gratificació d'un màxim del 30% de la retribució del lloc principal, la quantitat total a percebre pels dos llocs o activitats no pot superar la remuneració prevista en els Pressupostos Generals de l'Estat per al càrrec de Director General. Es poden acumular les funcions en el cas dels ens locals eximits. Només es pot autoritzar una acumulació per funcionari, ja sigui per ocupar un lloc de treball ja sigui per acumular les funcions d'un ens local eximit.

4. Nomenament accidental: Es pot autoritzar quan no sigui possible proveir el lloc de treball mitjançant un nomenament provisional, una comissió de serveis o una acumulació. Aquests nomenaments han de recaure en funcionaris de carrera de la mateixa corporació (el que exclou el personal funcionari en comissió de serveis d'altres administracions, el personal interí, l'eventual i el laboral), suficientment capacitats a criteri de la corporació local. La competència exclusiva per efectuar aquests nomenaments correspon a la Comunitat Autònoma, en concret, a la Direcció General d'Administració Local d'acord amb l'article 92 bis apartat 7 de la LRBRL.

Atès que ha decaigut la competència que tenien les corporacions locals per efectuar els nomenaments accidentals per un termini màxim de 3 mesos, en l'actualitat hi ha la possibilitat que les corporacions locals puguin sol·licitar a la Direcció General d'Administració Local el nomenament accidental d'un o més funcionaris, en aquest últim cas establint un ordre de prelación, per ocupar un lloc de treball reservat al funcionari amb habilitació de caràcter nacional en el cas d'absència del titular d'aquest lloc. En aquest cas es dictarà una única Resolució de nomenament accidental que produirà efectes amb la comunicació de la corporació, prèvia o el mateix dia que es produeixi l'absència, de l'absència concreta i de la persona que ocuparà el lloc durant l'absència.

5. Nomenament interí: Es pot autoritzar quan no sigui possible proveir el lloc de treball mitjançant un nomenament provisional, una comissió de serveis, una acumulació o un nomenament accidental. La corporació local proposarà a la Direcció General d'Administració Local una persona amb la titulació exigida per a

la subescala i categoria del lloc a proveir que prèviament haurà d'haver superat un procés selectiu obtenint la màxima puntuació. Aquest procés selectiu haurà de respectar els principis d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat enunciats en l'article 10.2 de l'EBEP.

e) Règim disciplinari dels funcionaris amb habilitació de caràcter nacional

1. Competència per a la incoació:

L'òrgan competent per incoar també ho és per a nomenar instructor de l'expedient i decretar o aixecar la suspensió provisional de l'expedientat així com per instruir diligències prèvies abans de decidir sobre la incoació. Els òrgans competents per a la incoació són:

- El Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques per a faltes molt greus.
- La Comunitat Autònoma, en concret la Direcció General d'Administració Local, per a faltes greus.
- La corporació local per a faltes lleus.

2. Competència per a la imposició de sancions disciplinàries:

- El Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques quan la sanció que recaigui sigui per falta molt greu.
- La Comunitat Autònoma, en concret la Direcció General d'Administració Local, quan es tracti d'imposar sancions de suspensió de funcions i destitució no compreses en el paràgraf anterior.
- La corporació local quan es tracti d'imposar sancions per faltes lleus.

La sanció per destitució implicarà la pèrdua del lloc de treball, amb la prohibició d'obtenir destinació en la mateixa corporació en què va tenir lloc la sanció, en el termini que es fixi, amb el màxim de 6 anys per a les faltes molt greus, i de 3 anys per a les faltes greus.

La sanció de suspensió de funcions tindrà una duració màxima de 6 anys per les faltes molt greus, i de 3 anys per les faltes greus.

Barcelona, 16 d'abril de 2014.